



Warszawa, dnia 08-11-2022 r.

Minister Klimatu i Środowiska

DLŁ-WKO.050.171.2022.RB
2328878.8655198.7034653

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

w odpowiedzi na interpelację Panów Posłów: Jarosława Rzepey oraz Zbigniewa Ziejewskiego w sprawie decyzji Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Gdańsku o rezygnacji z certyfikacji FSC, K9INT36571, przedstawiam poniższe informacje.

Na wstępie należy podkreślić, że na mocy art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. *o lasach* (Dz. U. z 2022 r. poz. 672, z późn. zm.), Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe (dalej: Lasy Państwowe) powołane jest do zarządzania lasami stanowiącymi własność Skarbu Państwa. Zarząd ten jest sprawowany zgodnie z zasadą trwale zrównoważonej gospodarki leśnej zdefiniowanej w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy *o lasach*. W związku z tym, to właśnie przepisy ustawy o lasach, a nie posiadane certyfikaty obligują Lasy Państwowe do prowadzenia zrównoważonej gospodarki leśnej. Ochrona przyrody, jak i zrównoważona gospodarka leśna uregulowane w są Polsce przepisami ustawowymi, a nie dobrowolnymi systemami certyfikacyjnymi. Warto tutaj nadmienić, że zrównoważona gospodarka leśna w Polsce prowadzona jest w sposób zapewniający równowagę między trzema głównymi funkcjami lasów, tj. przyrodniczą, społeczną i gospodarczą. Zgodnie z prawem krajowym, podmioty prowadzące gospodarkę leśną w Polsce, nie są zobligowane do posiadania certyfikatów poświadczających prowadzenie zrównoważonej gospodarki leśnej.

W sektorze leśno-drzewnym funkcjonują międzynarodowe certyfikaty: PEFC i FSC, oba mają charakter dobrowolny.

Certyfikat PEFC (Programme for Endorsement of Forest Certification) promuje zrównoważoną i trwałą gospodarkę leśną poprzez certyfikację lasów i produktów z nich pochodzących. Opiera się na kryteriach i wskaźnikach trwale zrównoważonej gospodarki leśnej, przyjętych w 1993 r. w ramach procesu ministerialnego Forest Europe, którego Polska jest sygnatariuszem. Są to więc kryteria oparte na wiedzy, doświadczeniu i od dawna funkcjonujące w polskiej polityce leśnej oraz wykorzystywane na poziomie unijnym i paneuropejskim. Kryteria te nie ograniczają podaży drewna na rynek. PEFC ma charakter „parasolowy” – uznaje krajowe systemy certyfikacji leśnej opracowane wspólnie przez wszystkie zainteresowane strony oraz dostosowane do lokalnych priorytetów i warunków. W systemie PEFC certyfikowane są wszystkie lasy pozostające w zarządzie Lasów Państwowych.

Certyfikat FSC (Forest Stewardship Council) ma na celu popularyzację przyjętego przez FSC sposobu prowadzenia gospodarki leśnej i opiera się na standardach opisujących prowadzenie gospodarki leśnej. Obligatoryjne jest również spełnienie zasad i kryteriów uzgodnionych przez członków organizacji FSC. Obecnie warunkiem otrzymania certyfikatu FSC jest prowadzenie gospodarki leśnej z uwzględnieniem regulacji prawnych danego kraju oraz międzynarodowych traktatów i porozumień, których dany kraj jest sygnatariuszem. W systemie FSC certyfikowanych jest większość jednostek organizacyjnych Lasów Państwowych.

W tym miejscu należy wskazać, że w Unii Europejskiej certyfikacją objęte jest około 55% powierzchni leśnej, z tego 94% posiada certyfikat PEFC, a jedynie 37% certyfikat FSC. Niski udział certyfikacji FSC zwraca uwagę w krajach tzw. „Starej Unii”, w których gospodarka leśna i przerób drewna stanowią poważną gałąź gospodarki narodowej – udział ten najczęściej nie przekracza 5% powierzchni leśnej.

Należy zaznaczyć, że w Europie zasoby leśne zwiększają się (powierzchniowo i masowo), a gospodarka leśna prowadzona jest w sposób stabilny i zrównoważony. Lasy w krajach Unii Europejskiej objęte są prawodawstwem leśnym na bardzo wysokim poziomie, a Polska pod względem ekologizacji i naturalizacji gospodarki leśnej wyróżnia się bardzo pozytywnie. Dlatego, wątpliwości budzi zasadność certyfikowania w systemie FSC gospodarki leśnej w krajach o tak wysokim poziomie gospodarki leśnej. FSC jest organizacją, która powstała poza Europą w celu ochrony lasów tropikalnych.

Zgodnie z art. 44 ustawy *o lasach*, minister właściwy do spraw środowiska, w drodze zarządzenia, nadaje statut Lasom Państwowym, określając w nim w szczególności zasady i tryb działania oraz organy wewnętrzne, mając na uwadze stworzenie optymalnych warunków organizacyjnych do prawidłowej realizacji zadań przez Lasy Państwowe. W konsekwencji, w dniu 18 maja 1994 r. Lasom Państwowym został nadany Statut, w drodze zarządzenia nr 50 Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa. Zgodnie z paragrafem 8 pkt 1 przedmiotowego statutu Dyrektor Generalny Lasów Państwowych ustala: szczegółowe zasady prowadzenia gospodarki leśnej w lasach zarządzanych przez

Lasy Państwowe, zasady określania wysokości środków finansowych niezbędnych na wykonywanie powierzonych spraw z zakresu nadzoru nad lasami niestanowiącymi własności Skarbu Państwa lub wchodzącymi w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa.

W związku z powyższym, decyzje dotyczące wyboru dobrowolnych systemów certyfikacji gospodarki leśnej odnośnie lasów pozostających w zarządzie Lasów Państwowych podejmuje Dyrektor Generalny Lasów Państwowych. Ponadto, należy ponownie podkreślić fakt, że wszystkie lasy w zarządzie Lasów Państwowych posiadają certyfikat PEFC, który również jest dobrowolnym systemem certyfikacji zrównoważonej gospodarki leśnej.

Reasumując, certyfikacja nie jest i nigdy nie była głównym narzędziem w prowadzeniu gospodarki leśnej w Polsce. Należy mieć na uwadze, że zasady planowania i prowadzenia gospodarki leśnej zapewniają ciągłość wszystkich funkcji, jakie lasy pełnią dla społeczeństwa, w tym stabilności wartości przyrodniczych i walorów krajobrazowych w perspektywie długookresowej.

Z poważaniem

Z up. Ministra

Edward Siarka
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów